

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési díjak:

Egy évre ... 8 kor.
Fél évre ... 4 „
Negyed évre ... 2 „

→ Megjelenik minden szerdán. →

Felelős szerkesztő
és kiadó tulajdonos:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fillér. Ajánlközásoknál, eladás vagy vé-
telnél minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszöri közlésű hirdetményeknél
→ mérsékelt díjak egyezség szerint. →

XV. évfolyam.

Szászsebes, 1911. március 15.

11. szám.

**Az előfizetésnek lehetőleg az 1911. év
junius végéig való rendezésére ismét fel-
kérjük tisztelt olvasóinkat!**

Ami nincs az emlékiratban.

(Folytatás.)

Az erdészeti alkalmazottak ellen felhozott vádaknak rendszerint csak elenyészőleg csekély százaléka bizonyul valónak, míg a nagyobb rész nem egyéb rosszakaratu, aljas rágalmazásnál s minden valószínűség szerint csak éppen abból a célból lett kieszelve, hogy a gyűlölt erdőőr vagy esetleg az erdőtiszt meghurcoltassék, jó hírneve elüljárói szemében elhomályosíttassék s neki ez által a kellemetlenségek egész láncolata nyakába zudíttassék s vajjon midőn a hosszú sanyargatás, faggatás és meghurcolás után ártatlansága kiderül, milyen kárpótlásban vagy elégtételben részesül mindezekért? Bizony semmilyenben; nem csak hogy bocsánatot nem kér tőle senki, hanem a felmentő ítélet még csak a saját hatósága kerületében sem lesz hivatalosan nyilvánosságra hozva és azok előtt kihirdetve, a kiknek a feljelentés — mint rendesen közszájon forgó dolog — tudomásukra jutott és a kik tanúi voltak a vádlott meghurcolásának és a kik őt éppen ezért ha nem is teljesen megvetették, de heteken, hónapokon át legalább is kerülték, hanem neki magának kell terjeszteni felmentése hírét, elmesélni a lefolyt vizsgálat körülményeit, az azután, hogy mindezt el is hiszik neki vagy nem, más lapra tartozik.

Megtörténik, hogy az alatt az idő alatt, a mig a megvádolt fegyelmi vizsgálat alatt áll, a hatóság kerületében előléptetés van folyamatban s ennél, — bár egyébként mint éppen soron lévőnek erre neki is jogos igénye lenne s elte-

kintve a most ellene felhozott vádaktól, az előléptetésre egyébként érdemes lenne — mellőzve lesz, mert hiszen mindaddig, a mig fegyelmi ügye végérvényesen befejezve nincs, sem előléptetésre, sem valamely más kedvezményre vagy jótéteményre nem tarthat igényt s így azután megesik az, hogy olyanok, a kiknek nálánál kevesebb a szolgálati idejük, a kik a rangsorban utána következnek, saját különös érdemeik nélkül és az ő hibáján kívül eléje kerülnek, míg ő maga azután talán még hosszú éveken át is várhatja a jó szerencsét, a mely a már régen megérdemelt előléptetését meghozza.

Vajjon jogos és igazságos dolog ez s jogtalan azután a felháborodása és elkeseredése az ilyen sorsüldözöttnek?

Igaz, hogy a bebizonyult ártatlanságából kifolyó fölmentő ítélet után szabadságában áll az ártatlanul meghurcoltnak rágalmazója ellen a törvény útján megtorlással élni és őt a hatóság előtt való rágalmazás miatt perbe fogni, de hát mig ezen az uton célt ér, ez sok utánjárással, vesződéssel és még ezeknél is több költséggel van összekötve, tehát mind olyan dolgokkal, melyekből — kivéve talán a vesződést — az erdőőrnek mondhatni a legkevesebb jutott s így azután a legtöbb esetben kénytelen a rágalmazást, a becsületsértést és minden ezekből folyó meghurcolást zsebre vágni és hallgatni, megbánójának nem csekély öröme.

Szerény véleményünk szerint ilyen eseteknél az ártatlanul meghurcolt ügyét a hatóságnak és az ügyésznek kellene magáévá tenni s gondoskodni arról, hogy a gonosz rágalmazó a jól megérdemelt büntetést el ne kerülhesse.

A fegyelmi ügyeknél követett eljárásnak nem egészen megbízható voltát igazoló több példát

tudnánk felsorolni, de ha ezt tennők, messze túl mennénk az itt elibénk tűzött cél határain s így a több ismert eset közül példakép csak egyet kívánunk hevenyében felhozni. Az eset a következő:

Egy kincstári hatóságnál panaszt nyújt be valaki egy erdőőr ellen, vádolva azt különféle olyan üzemekkel, a melyek beigazolásuk esetén súlyos szolgálati vétséget képeznek és szigorú büntetést vonnak maguk után. Természetes, hogy a fegyelmi eljárásnak meglehetősen lomha szakere nyomban megindul s hosszú vizsgálat és számtalan kihallgatás után az összeülő fegyelmi tanács egyhangulag felmentő ítéletet hoz s így a bepanaszolt erdőőr a hónál fehérebbre mosva kerül ki a csávából.

A dolognak ilyen vége természetesen a rágalmozás ocsmány bélyegét süti a följelentőre s gonosz indulatát meg kell torolni, megteszik tehát ellene a büntető bíróságnál a följelentést rágalmozás címén, mire az szintén megindítja a vizsgálatot s ennek során azt a csodálatos dolgot deríti ki, hogy a feljelentett rágalmozó minden egyebet tett, csak nem rágalmozott, mert az általa az erdőőr ellen megtett panasz szóról-szóra igaz, mire a bíróság természetesen felmentő ítéletet hoz. Szemben áll tehát itt egymással két vizsgálat, egyik a fegyelmi, másik a bűnügyi, melyek mindegyike más és másképen derítette ki az igazságot.

Ilyen esetben az erdőhatóságnak nem le-

hetne egyéb teendője, mint kikérni a bíróság által összegyűjtött bizonyítékokat s azok alapján újra megindítani a fegyelmi eljárást a már egy ízben felmentett alkalmazottja ellen és őt el is ítélni.

Az erdőhatóság ilyen esetről abba a kellemetlen helyzetbe sodortatnék, hogy a saját kebeléből alakított fegyelmi bírósága két teljesen ellentétes ítéletet lenne kénytelen hozni s ezzel bizonyítékát szolgáltatni annak, hogy a saját hatáskörében lefolytatott vizsgálat bizony gyarló volt és semmit sem ért.

Ilyen esetet magunk is ismertünk s jó szerencse a szerencsétlenségben, hogy az illető erdőőr a bírósági eljárás végleges befejezése előtt meghalt s így megszabadult a jól megérdemelt büntetéstől, egyúttal pedig hatóságát is kimentette kétséges és kellemetlen helyzetéből.

Ezt az esetet egyébként csak azért hoztuk fel, hogy rámutassunk fegyelmi eljárásunk gyarló voltára és szükségére annak, hogy az másképp rendeztessék, mert nyilvánvaló, hogy ez az egy eset nem áll elszigetelten s vajjon ki biztosíthat arról, hogy az megfordítva is nem fordulhat elő, vagyis hogy a fegyelmi vizsgálat megállapítja a vádolt bűnösségét s ennek alapján el lesz ítéelve, holott ha szakavatott bíróság vezette volna a vizsgálatot, az az ártatlanságát derítette volna ki.

(Folyt. köv.)

T Á R C A.

A szalonkák násznapjai.

Irta: Tanos Pál.

I. „Oculi.“

Büvös egy szó ez az „Oculi“! És ugyanilyen a másik négy testvére is: a „Reminiscere“, a „Laetare“, a „Judica“, a „Palmarum“. Nagyon jól meg is érti ezeket a bűbajos szavakat minden vadász, még ha a régi Róma klasszikus nyelvén olvasni se tanult is. De nemcsak megérti, hanem forró pezsgésnek is indul tőlük a vére, ha ezeknek az ideje minden kikeletnyitán évről-évre elkövetkezik.

Hogy ezek a megszentelt szavak mit jelentenek a szentírásban, ahonnan ünnepi textusnak lettek a pápista nagyböjt idejére kiszemelve, annak a papok a megmondhatója. Nekünk vadászoknak nagyon elégséges az a tudományunk, hogy az ezt az öt szent szót magában foglaló öt nagyböjti hét a szalonkák emberi gyönyöröket is okozó szerelmes nászidejét öleli magába; s elég tudnunk, hogy a „Reminiscere“ elérkezése arra int bennünket,

hogy immár hozzuk rendbe a kényszerű nyugalmat szenvedett puskákat; az „Oculi“ megsugja, hogy már jönnek, a „Laetare“; hogy már itt vannak, a „Judica“; hogy még nem távoznak s a „Palmarum“; hogy már „trallarum“, vége a mulatságnak: elmentek tőlünk a szalonkák. Az igaziak, az erdei szalonkák, akiknek a csak kéthangu és mégis a legfőbb élvezetet adó nászdala gyors lüktetésnek indítja az ereinket; s nem ám azok az apró-cseprő vizi-, mocsári hosszucsőrűek, amelyek ehhez képest egészen hidegen hagynak bennünket.

De jól tudjuk mi azt is — s ezt kell is tudnunk — hogy, mint minden dolog a világon, ami más dologtól függ, ez a vadászregula se változhatatlan dogma ám. Mert ezek a szent heteink elválaszthatatlanul össze vannak kapcsolva a husvéti nagy ünneppel, amely meg ugyancsak szorosan van összezsúfolva, egészen hozzákötve Luna asszony változó sétájához; és mert az okos szalonkák éppen nem igazodnak a hold járásához az ő szerelmükkel, mivel akkor akárhányszor jól meg is késnének vele, hanem igenis szigorúan ragaszkodnak a mindig rendes, a mindenkor pontos tavasz ébredéséhez az ő szerelmük ébredésével, nyilvánításával.

Gazdasági cselédek.

Lapunk egyik barátja szíveségéből kézhez vettük a nagyméltóságu m. kir. pénzügyminiszter ur mult évi 118843 számú kiadványának kivonatos másolatát, melyel nem csak hogy érdemesnek tartjuk, de kötelességünknek is ismerjük kissé bővebben foglalkozni, mert olyan dolgot tartalmaz, a melyet hallgatással mellőznünk nem szabad.

A kérdéses kiadvány egyebek közt s mindjárt a bevezetésben ezeket mondja:

„A m. kir. pénzügyigazgatóságot egyidejűleg kiadott rendeletben figyelmeztettem, hogy a kincstári erdőőrök (erdészeti altisztek) adózás szempontjából nem tekinthetők másnak, mint gazdasági cselédeknek s így az általuk használt lakások az 1909. évi VI. t.-c. 27 §-ának 8. pontja értelmében állandóan adómentesek. Egyébként ez a kérdés az idézett házadótörvény végrehajtására vonatkozó 1909. évi 77000 számú utasítás 27 §-ának 8. pontjában szabályozva van, melynek harmadik bekezdése szerint adózás szempontjából gazdasági cselédnek tekintendő minden olyan gazdasági alkalmazott, a kiknek nincs gazdasági vagy erdőügyi képzettsége“.

Ez a magas miniszteri rendelet két irányban köti le figyelmünket.

Az egyik ugyanis az, hogy az a kijelentése, mely szerint a kincstári erdőőrök adózás szempontjából nem tekinthetők másnak, mint gazdasági cselédeknek, mely kijelentés arra a félreértésre és olyan értelmezésre nyújthatna alkalmat, hogy az illetők adózáson kívül is csak közönséges gazdasági cselédeknek, tehát a béresekkal, kocsisokkal stb. egyszerű alkalmazottaknak tekintendők.

Ilyen felfogás ellen természetesen a leghatározottabban tiltakoznunk kell és követelnünk azt, hogy nem csak a kincstári, hanem mindazok az erdőőrök, a kik

az erre szükséges képesítéssel bírnak, társadalmi és hivatali helyzetükben feltétlenül altiszteknek tekintessenek.

Tiltakozásunk indoklására szükségesnek látjuk pár sorban tisztázni az eszméket.

Köztudomás szerint a gazdasági cselédet, legyen az akár udvarbíró, akár kocsis vagy béres, akár pedig kukorica- és krumplicsász, a gazda felfogadja bizonyos közösen megállapított bér mellett, viszont a kincstári és csekély kivétellel minden más erdőknél alkalmazott erdőőröket a gazda vagy annak megbízottja kinevezi a rendszerezett fizetéssel összekötött állomásra.

A közönséges gazdasági cselédnek semmiféle előtanulmányra, képzettségre nincs szüksége, elég, ha az ostort, a vasvillát és lapátot jól tudja kezelni, érti a lovak, ökrök etetésének módját s meg tudja fogni az eke szarvát. Még csak az írás, olvasás sem szükséges.

Ezzel szemben az erdőőröknél nem csak az elemi iskola elvégzését, hanem a szakiskoláét is, vagy legalább a szakvizsga letételét kívánják. Szolgálatában bizonyos magasabb képzettségre van szüksége, járatosnak kell lennie némely magasabb számvetésben is, szóval olyan szellemi képességekkel kell rendelkeznie, melyek őt a köznép fölé emelik.

Ezek a megkívánt képességek indították nyilván a földmívelésügyi kormányunkat is az erdőőri státusz legutóbbi szervezésekor arra, hogy az erdőőröket altiszti rangfokozatokba sorozza, már pedig az, a ki altiszt, nem lehet cseléd.

Igaz, hogy az előlídezett pénzügyminiszteri kiadvány nem is tárgyalja az erdőőröknek hivatali és társadalmi elhelyezésében való minősítését, hanem csak azt mondja, hogy adózás tekintetében tekintendők az erdőőrök gazdasági cselédeknek.

Nézzük meg már most a dolgot erről a másik oldaláról is.

Az egyházi szentatyák ugyanis úgy állapították meg nagybölcsen Krisztus urnak föltámadásának nagy ünnepét, hogy az mindenkor a tavaszi éjnapégyen után következő azon első vasárnapon legyen, mely az ezen éjnapégyen után következő legelső holdtölte után esik. Minthogy pedig a tavaszi éjnapégyen mindig március hó 21-én van, a holdtölte azonban s így a husvét és a napokhoz nem kötött más egyházi ünnepek is évről-évre változnak, — 19 éven belül mindig más-más napokra esnek — megtörténik, hogy a husvét és a vadászoknak ettől függő öt ünnepi hete 36 napon belül hol idább, hol odább esik.

Az a sok-sok millió ember persze töltetlen tiszteltben tartja ezt a begyökeresedett keresztény törvényt; de az egészen más vallású szalonkák ezt magukra kötelezőnek el nem ismerik s nem a hold útjához a föld körül, hanem a föld keringéséhez a nap körül alkalmazkodva, ahhoz ragaszkodnak az ő nászünnepeik megtartásával, hogy mikor következik be a tavaszi napéjgyen, vagyis a valódi, a csillagászati tavasz. S ebből aztán az következik, hogy a mi kedves hosszucsőrűink akárhány-

szor is hetekkel vagy előbb, vagy utóbb jönnek el hozzánk és mennek el tőlünk, mint a hogyan az ő nászidejüket a bölcs emberek a hold járása szerint megállapították. És ennek megvan az a folyamánya is, hogy bizony mi vadászok sem alkalmazkodunk ám valami nagyon a kalendárium szalonkavasárnapjaihoz, hanem igenis igazodunk sokkal inkább a zsendülő tavasz jelenségeihez, amelyek teljes biztossággal mondják meg nekünk, hogy mikor várjuk a csakis a nászukat itt tartó s ennek befejeztével csakhamar újra eltűnő legkedvesebb vendégeinket. Ha beköszöntenek hozzánk a meleg fuvalmakat hozó bőjti szelek; ha elolvad a hó és fölengedett a fagyos föld; ha arra az édes csókra, amit a tavaszi nap az ébredő földdel vált, sietve bujnak elő a szemérmes hóvirágok; ha már hangyákat látunk sűtkérezni és bodobácsokat fürödni a meleg napfényben; amikor már méhecskék döngicsélnek a mogyoró, a som, a rekettye, a füz korai virágjain; amikor már barázdabillegetőket látunk a szántó ekék nyomán és hallatszik a magasból a megtért pacsirták felséges himnusza: akkor mi már nem keressük, hogy milyen vasárnapot mutat a kalendárium, hanem megyünk ki az erdőre, ahol kiku-

A most gyakorlatban lévő adózási rendszer mellett az erdőőrök IV. osztályu kereseti adóval vannak megadóztatva s így például ezen az alapon a kincstári erdőőrök és főerdőőrök (I. és II. osztályu altisztek) javadalmazásuk mértékéhez képest egyenes adó fejében 8—18 korona évi egyenes adót fizetnek.

Kérdés már most, hogy ha helytálló a pénzügyministeri idézett rendeletnek az a kitétele, hogy az erdőőrök adózás szempontjából gazdasági cselédeknek tekintendők, helyesen van-e nálunk alkalmazva a fentebb említett adózási rendszer és jogosan vannak-e IV. osztályu kereseti adóval megróva, akkor, midőn a gazdasági cselédek az I. osztályu kereseti adó alá tartoznak, a mely címen a férfi-cselédek tudomásunk szerint évi 4 K személyes kereseti adóval vannak megadóztatva.

E szerint úgy áll már most a dolog, hogy vagy helyes és törvényen alapuló az erdőőröknek a IV. oszt. kereseti adó alá való vonása és ebben az esetben nem tekinthetők gazdasági cselédeknek, hanem csakis altiszteknek, mint a milyeneknek a valóságban kinevezettek, vagy pedig csakugyan adózás szempontjából gazdasági cselédeknek tekintendők, mely esetben azonban semmiképen sem tartozhatnak a IV., hanem törvény szerint egyedül az I. osztályu kereseti adó alá s ennek fokozatai szerint kellene őket megadóztatni.

Az utóbbi eset kettős hátránnyal járna. Először is az állam adójövedelme tekintélyes összeggel apadna, a mi pedig a pénzügyi kormányra nem lenne kellemes, másodsor pedig pár ezer altiszt elesnék szavazati jogától, a mi viszont a választásoknak sok helyen egészen más képet adna, mert hiszen ismeretes, hogy számos választást az erdőőrök szavazata s kivált a választók alsóbb rétegeire való befolyása dönti el.

Ezt a dolgot és annak tisztázását egyébként szövetségünk vezetőségének ajánljuk figyelmébe s reméljük,

tatunk minden bokrot, kilesünk minden estét, minden hajnalt és irgalom nélkül törekszünk arra minden tehetségünkkel, hogy a szalonkák bájos lakodalmát — megrontsuk! Akik pedig más madarakat a nászuk idején egy világért sem bántanánk, nem is zavarnánk . . .

És ugyan mi lehet annak a magyarázata, hogy a szalonkákat éppen nem kiméljük ilyenkor se, de sőt hajszoljuk, pusztítjuk egész tehetségünk szerint? Bizonybizony csak az az igazi oka, hogy az ember az Istennek a legkegyetlenebb ragadozó állatja, akinek minden cselekedete, a jó és a rossz egyaránt, önzésből ered és önzésre vezethető vissza.

Nem bántjuk a vadjainkat, sőt óvjuk mindenképp szerelmüknek idején, ha azok itt minálunk fészkelnek, keltének, szaporodnak. De nem ám azért nem bántjuk és nem azért óvjuk őket minden veszedelemtől, mert talán nagyon jó a szívünk, mely nem engedi a kedves idillek megrontását, hanem csakis azért, mivel ezeket az itt szaporító állatokat később, amikor már megszáporodtak, sokkal nagyobb mennyiségben üldözhetjük ezen a módon s mert ezek megszáporodottan sokkal több em-

hogy az alapszabályok jóváhagyása után módot fog találni akár az egyik, akár pedig a másik sérelem orvoslására.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Lövés az ablakon át.** A szászsebesi m. kir. erdőhivatal kerületéhez tartozó vajdahunyadi erdőgondnokság nándori védkerületében alkalmazott Muntyu János m. kir. erdőőrt eddig ismeretlen tettes f. hó 5-én éjjeli 11 és fél óra tájban az ablakon keresztül fejen lötte. A lövés minden valószínűség szerint forgópisztolyból történt s a sebesülés remélhetőleg nem lesz komolyabb természetű. A vizsgálat fejleményeit figyelemmel fogjuk kísérni.

* **Kirabolt pénztár.** A vajdahunyadi m. kir. erdőgondnokság irodájába f. hó 8—9 éjjelén ismeretlen tettesek betörték s a pénzszekrényt kifosztották. Az elloptott pénz körülbelül 1300 korona.

* **Eltemették élve.** Háság Nagy-Küküllő vármegyei községben a minap eltemettek egy földmives szász embert, akit a nagyszebeni közkórházból hozzátartozói pár nappal előbb halni vittek haza. Harmadnap új sirt ástak egy gyermeknek. Ekkor bizonyos asszony azon kijelentésére, hogy a napokkal előbb eltemetett ember csak tetszhalott lehetett, mert nem volt teste megmerülve, az elhantolt sirt fölásták. A halottnak vélt ember arca piros, teste hajlékony és meleg lévén, Nagyszebenből orvost vittek ki, aki megállapította, hogy az ember még életben van s állapota eltarthat 10—12 napig.

* **Mit rendeltek az udvari bálra.** A magyar király a minapi fényes udvari bál alkalmával tudvalevően vendégül látta a megjelent díszes társaságot. Hogy mekkora gondot adhatott a vendégeskedés a királyi konyhának, arról fogalmat alkothatunk magunknak, ha szám-

beri élvezetet és sokkal nagyobb anyagi hasznot adnak nekünk.

Avagy micsoda más elfogadható magyarázatot adhatnánk annak, hogy míg az itt nálunk fészkelőket intézményekkel, törvényekkel is védelmezzük nászuknak, keltésüknek idejében, azokat, amelyek nálunk csak szerelmi idejüket élik, de nem itt fészkelő, nem itt szaporító vendégek csak: a szalonkákat minden védelem nélkül teljesen kiszolgáltatjuk az emberek kapzsiságának éppen boldog szerelmüknek nagy ünnepnapjaiban?! Vagy mi más magyarázhatná meg azt a tényt, hogy egy párosodott, vagy párosodni csak készülő foglyot az egész vadászvilág méltó megbotránkozására, sőt megérdemlett büntetés nélkül meg nem löhetnének, szinte virtusszámba megy, ha a párosodó, vagy már párosodott szalonkából mentül többet elpusztítunk? Bizony nem más, csakis az az emberi önzés, amelynek föltétlenül alája rendelünk minden más tekintetet. A szalonkák nem itt fészkelnek, nem itt szaporodnak; hát: csak hadd pusztuljanak; hát: csak irtsuk, szerezzük meg őket akkor, mikor lehet; tehát éppen akkor, amikor a násznapjaik megünneplésére nálunk megszállanak.

bavesszük azt a tömérdek élelmiszert, a mit ez alkalomra beszerettek. A konyha számára ugyanis rendeltek:

Halat: 150 kiló Humárt, 150 kiló rajnai lazacot, 30 kiló Branzinót, 50 kiló balatoni fogast, 30 kiló Tourbeau-t, 25 kiló osztendi Szole-t, 25 kiló Rouge-t, 25 kiló Szkampit.

Vadat: 100 darab fácánt, 8 őzgerincet, 6 őzcombot, 40 darab foglyot, 40 darab erdei szalonkát.

Husneműt: 150 darab borjulábat, 6 darab marhalábat aszpichez, 60 kiló marhahúst, 45 kiló borjuhúst erőleveshez, 80 kiló rozsbőffőt, 92 kiló vesepecsenyét, 60 kiló borjufrikandót, 15 darab borju bresée-t, 70 darab sonkát, 130 darab füstölt marhanyelvet, 8 darab nagy malacot, 150 kiló fiatal sertéscombot és sertésbordát, 80 kiló császárhúst, 70 kiló prágai karajt, 100 kiló hájat és zsirnak való szalonnát.

Baromfit: 200 pár poulard-t és fiatal csirkét, 150 darab libamáját, 10 darab kövér pulykát, 22 darab kövér libát.

Gyümölcsöt: 120 darab Kalvil-almát, 250 darab tiroli almát, 300 darab görög mandarint, 200 darab magyar Jonathán-almát, 200 darab francia körtét, 100 darab ringlottát, 30 doboz földiepret, 60 doboz őszi barackot, 6 doboz sárga barackot, 12 darab ananász-dinnyét, 20 kiló magyar szőlőt, 40 kiló francia és spanyol szőlőt; továbbá nagymennyiségű cukrozott gyümölcsöt.

Terményárut: 500 darab sampion-gombát, 10 kiló francia spárgát, 5 kiló francia zöldbabot, 33 kiló parajt, 20 kiló karfiolt, 20 kiló francia zöld salátát diszilésre, 200 darab francia fejes salátát, 50 darab zöld uborkát, a melynek darabja három korona, 30 kiló új kifliburgonyát, a melynek kilója egy korona hatvan fillér.

Szállítottak még articsókát, hagymát, két kiló tormát, 50 csomó karottát (apró sárgarépat.) A zöldség maga kétezer koronába került.

Süteményt, parfét, fagyaltot, cukorkát az udvari cukrászdában készítettek. Rajnai, burgundi, tokaji, szamorodni, muskotály bort, továbbá kizáróan magyar pezsgőt az udvari borpincéből szállítottak. Különféle francia sajtot, ezerkétszáz adagot, több csemegekereskedőtől szereztek be. A fűszerárut három fűszeres szállította. Az egész mennyiséget az udvari élelmiszerházban raktározták el. Legnagyobb mennyiség a lisztből fogyott, 1200 kiló lisztet, 80 kiló törött cukrot használtak föl a konyhán és cukrászdában.

Nyilvános nyugtázás.

Az elmúlt hét folyamán a következő gyűjtőívek érkeztek kezeimhez:

8. Hajduk János gyűjtőívén: Krucsán Illés, Ugi György, Rácz Pál, Bálint Antal, Bacsilla Lajos, Csintyán Péter, Hajduk János és Ordódy József 1—1 K, összesen 8 K.

9. Drozsdják Ferencz gyűjtőívén: Krajnik Mihály 2 K, Malicza Flore 1 K 70 fill., Schroff Antal 2 K, Trucska József 1 K 80 fill., Lázár János 1 K 80 fill., Drozsdják Ferenc 1 K, összesen: 10 K 30 fill.

10. Orbán Károly gyűjtőívén: Németh József 2 K, Buda Imre 1 K, Sárkóczi József 2 K, Kotta Miklós 50 fill., Orbán Károly 2 K.

11. Temesszlatinai altisztek: Gereszku Péter 1 K, Székely István 1 K, Osztója János 60 fill., összesen: 2 K 60 fillér.

12. Róka József gyűjtőívén: A pilisszentkeresztii altisztek együtt 2 K.

13. Lestyán István gyűjtőívén: Bölcs József 1 K, Triff Efrem 2 K, Nikits Adolf 1 K, Dusboba Antal 2 K, Merész József 2 K, Makai György 1 K, összesen: 9 K.

14. Maschek Ferenc gyűjtőívén: Maschek Ferenc 3 K, Kerencsik András 2 K, Kovács János 1 K.

Pedig hiszen fészkelnek ezek a szerencsétlen madarak itt mi nálunk is. Igen ám, csakhogy ez fönt a magas, a hűvös hegységekben történik, ahol a hozzáférhetetlen sűrűségekben el is bujnak a falevelek közé kapart fészkeikbe, el is némulnak a legelső tojasuk megszületésekor és nem is huznak többé énekszóval sem alkonyatkor, sem a hajnal pirkadásakor; ahol tehát a vadászfutak sem a sóvárgott élvezettel, sem a megkívánt haszonnal nem járhat.

Ezért nem számíthatnak hát ezek a szegények semmi emberi irgalomra életük legfontosabb, legpoétikusabb szakában sem!

De hiszen megvárhatnák ezeknek a vadászásat is addig az időig, amikor az új keltésükkel már megszapordtak. Mert hiszen ősszel, amikor a szerencsésen kikeltett fiak is anyányiakká lettek, ezekkel együtt, tehát jól megszapordottan, újra leszálnak az ő magas hegyekről a mi lapályainkra. Hát miért nemcsak ekkor szabad a vadászat ezekre is, mint a nálunk fészkelőkre, ha már a fölnevelt fiak is a kíséretükben vannak? Miért vannak hát ezek egyedül minden nemesebb emberi érzelmen és minden törvényen kívül helyezve?

Mert ősszel még annyi időt se töltenek el nálunk, mint a tavasszal.

Tavaszkor, hacsak valamennyire is rendes időjárás mellett rendes időben jöhetnek, három hetet biztosan eltöltenek nálunk a szalonkák. Ősszel azonban már sietve vándorolnak el az ő melegebb téli szállásaikra s az egész átvonulási idejük se tart egy hétnél tovább. Ebben a hosszú útjukban megszállnak ugyan nálunk valamennyien, de csak egyetlen napra s csak azért, hogy pihenjenek és ételmet keressenek. Éjjel vándorolnak, huznak fönt a levegőégben láthatatlan magasságban. Esténként, amikor már minden csillag ott ragyog az égen, párosával, többesével szárnyaikra kelnek, nesztelenül huznak mind alább, alább az egész éjjelen át és hajnalban, amikor már elaludtak a csillagok s pirkadni kezd a keleti égboltozat, újra beszállnak egy napi pihenőre és lakmározásra ott, ahol erdőt, vagy legalább is valami csepőtést látnak maguk alatt, s ahol ilyen sincs, ott elfogadják erdő gyanánt a nádasok száraz széleit és a sárguló kukoricaföldeket is. Itt eltöltik a napot és estére kelve újra alább vándorolnak dél felé.

(Folyt. köv.)

15. Januskovec Ferenc gyűjtőivén: Januskovec Ferenc 2 K, Gudász Péter 1 K, Szó József 1 K, ifj. Katrenics Lajos 50 fill., Cserna András 20 fill., Topor Benjámín 50 fill., Béres János 1 K, Répászky János 1 K, Desmann Péter 1 K, Zsila József 1 K, Antal János 1 K, Deutsch Adolf kereskedő 1 K, összesen: 13 K 20 fill.

A fent elősoroltakon kívül beérkezett egy pár pénz-küldemény csak akkor lesz nyugtázva, midőn majd a vonatkozó gyűjtőívek beérkeznek.

Szabó Márton,
m. kir. főerdőőr.

Szerkesztői és kiadói posta.

Hárs Ursz urnak. Előfizetése április végeig van rendezve.
— **Dán Albert urnak.** A beküldött 2 korona január 15-ig szól.
— **Pásti József urnak.** Új állomáshelyéhez sok szerencsét kívánunk. Szíveskedjék az ottani kartársakat lapunk előfizetésére buzdítani.
— **Szabó József urnak.** Köszönettel vettük a négy régi és egy új hívünk részéről beküldött 15 K 36 fillért. Nagy László kartársunkat szívből üdvözljük az előfizetők sorában. A tizenötödiki határozatot nehezen várjuk! — **Harangozó Emil urnak.** A 4 koronát, mely június végeig szól, köszönettel vettük.
— **Rusznay János urnak.** A vezetőség eljárása mindenfelé nagy visszataszítást szült és nagyon tapintatlan volt. Az egészet már régen el lehetett volna simítani és hogy ez meg nem történt, nem rajtunk mult. Mi csak védekeztünk, a mi utóvégre is mindenkinek kötelessége. Az ígért közleményt köszönettel fogjuk fogadni.
— **Toma György urnak.** A lapok elmaradásának oka nyilván az lesz, hogy címváltozását nem közölte; ha megírja, hogy mely számai hiányoznak, szívesen megküldjük.
Mold Vilmos urnak. Az előfizetése április végeig van rendezve. Azokra az okokra nagyon kíváncsiak vagyunk s közlésükkel lekötelezne.
— **Németh József urnak.** Március végeig van előfizetve.
— **Motz István urnak.** Nyilvántartásunkban a 4 koronát nem találjuk, szíveskedjék megrekklamálni. Egyébként mi is utánna nézünk az itteni postán.
— **Kubán János urnak.** Tollhibából eredt; a 2 korona rendesen be van jegyezve s így előfizetése március végén jár le.
— **Csekon János urnak.** A lapot a közölt helyre küldtük s így a hiba az ottani postán lesz.
— **Lojzi János urnak.** Az utolsó idők izgalmai miatt késett a válasz; most a legközelebbi napokban kimerítően írunk.
— **Károlyi József urnak.** Rendben van. Az ottani sok kartárs még mindig alszik?
— **Szedlécsek Pál urnak.** Ha valaki annak dacára, hogy előfizetése lejárt, tovább is elfogadja a lapot, ezt annak a jelül vesszük, hogy annak küldését óhajtja s így azt jó remény fejében küldjük. Igaz, hogy ebben a reményben sokszor csalódtunk, de szomorú dolog lenne, ha mi, a kik az erdészeti és vadászati altiszti személyzet becsületé és tisztessége fölött olyan aggodalmasan örködünk és azt minden támadás ellen védjük, magunk nem biznánk abban.
— **Breczkó József urnak.** Novacsészku kartárs lakása Dalbosc (Krassó-Szörény-megye).

HIRDETMÉNYEK.

Tilalmi és jelző táblákat

szép kivitelben, jutányos ár mellett szállít
özv. Winkler Gusztávné, Szászsebes. 11—12

Pályázati hirdetmény.

Méltóságos Báró Vécsey László ur sárközi uradalmában **f. év április 1-re** betöltendő pagony-erdészi állásra pályázat hirdettetik.

Ezen állásra pályázhatnak 30 évnél nem idősebb

szakvizsgázott, jó megjelenésű egyének, kik a fővad tenyésztésben és óvásban kellő gyakorlattal bírnak. Sajátkezűleg irandó kérvényhez szakvizsga-bizonyítvány, keresztlevele s eddigi szolgálatot tanúsító bizonyítvány csatolandó.

Pályázati kérvények Báró ur ő méltóságához címetten az uradalmi Főintézőséghez Sárköz küldendők. Sárköz, 1911. február 16.

— **Uradalmi főintézőség.**

Állást keres

10—10

nőlen, róm. kath. vallásu, kitűnő bizonyítványokkal rendelkező fiatalember, ki a görögnyeszentimrei m. kir. erdőőri szakiskolát 1907. évben dicséretes eredménnyel végezte, a magyar és német nyelvet szóban és írásban bírja, a tót nyelvet tisztán beszéli.

Vállalkozik kisebb erdőbirtok önálló kezelésére.

Legjobban szeretne olyan álláshoz jutni, a mely neki a családalapítást lehetővé tenné. Igényei szerények.

Tekintettel arra, hogy most tényleges katonai szolgálatot teljesít, az állást csak 1911. május 1-én, esetleg szeptember 15-én foglalhatná el.

Utiköltség felének megtérítése mellett kész személyesen is bemutatkozni.

Címét az Erdészeti Ujság szerkesztősége közli.

1911. évi 979 szám.

Pályázat erdőőri állásra.

A szászsebesi m. kir. erdőhivatal pályázatot hirdet a kerületében megüresedett egy főerdőőri, (I. oszt. altiszti) előléptetés esetén egy erdőőri, (II. oszt. altiszti) egy I. osztályu erdőlegényi, egy II. osztályu erdőlegényi, egy I. osztályu segéderdőőri és egy II. osztályu segéderdőőri állásra.

Pályázók az 1879. évi XXXI. t.-c. 37 §-ban körülírt szakképzettségüket; az államerdészetenél szolgálatban nem levők ezen felül kincstári erdészeti orvos, vármegyei főorvos vagy honvéd törzsorvos által kiállított s ép, erős testalkatukat, különösen jó látó, halló és beszélő képességüket bizonyító orvosi bizonyítvánnyal; nemkülönben életkorukról, illetőségükről, eddigi alkalmaztatásukról, nyelvismereteikről, katonai kötelezettségeikről szóló bizonyítványokkal felszerelt és sajátkezűleg írt kérvényeiket **f. év május hó 31-ig** a szászsebesi m. kir. erdőhivatalhoz nyújtásuk be.

Szászsebesen, 1911. évi március hó 9-én.

M. kir. erdőhivatal.

872/1911. v. t. sz.

Pályázati hirdetmény.

Szászrégen r.-t. városnál egy erdőőri állásra pályázat hirdettetik.

Javadalmazás: évi 600 korona fizetés és két szobából álló lakás a baromfipiacon.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy minősítvényüket, testi épségüket, erkölcs feddhetlenségüket és eddigi foglalkozásukat igazoló okmányokkal felszerelt és szabályszerűen felbélyegzett pályázati kérvényüket **f. év március hó 31-ig** az alulírt városi tanácsnál annál is inkább nyújtásuk be, mivel az elkésve érkező pályázatok tekintetbe vehetők nem lesznek. Azok a pályázók, kik hadkötelezettségüknek eleget tettek, előnyben részesülnek.

Szászrégen, 1911. évi február hó 20.

A városi tanács.

MAGYARMON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRÁÜZLETE.

Flapittatolt
1847.

Bräusweller János
Cs. és kir. kasszárjegyesan
Szállatallója
és műtárs, ingórórakész
Szegeden.

a remonitoir ingórórakész
szab.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bármintve. Javítások pontosan eszközölhetnek.

Faragó Béla

magpergető intézete ZALAEGERSZEGEN

most bocsátotta ki erdei- és gyümölcsfa csemetékre vonatkozó gazdag tartalmu árjegyzékét, melyet kívánatra portómentesen küld. — A magárjegyzék a :: jövő hóban fog megjelenni. ::

5-5

Ajánlkozás.

Vadőri vagy erdőlegényi állást keres egy 27 éves, evang. vallású, nőtlen fiatalember, ki több éven át teljesített már vadőri szolgálatot, gyermekéveit fácán neveléssel töltötte, földmérésben, faméretezésben járatos. Az állást azonnal elfoglalhatja. Szíves ajánlatok az alábbi címre küldendők.

ifj. Takács János
Ötvös-Kónyi (Somogy-m.)

7-12

Állást keres

nős, családos, 34 éves, róm. kath. vallású szakvizsgázott erdőaltiszt, erőteljes, erélyes férfi, ki most is egy nagy uradalomban mintegy 5000 kat. hold erdőbirtok önálló kezelésével van megbízva. Ért az erdő okszerű kezeléséhez, faiskolák és csemetekertek beállításához és gondozásához, a vadak tenyésztéséhez, nyulaknak, fácánoknak, foglyoknak hálálva való befogásához. Igényei szerények. Az állást 1911. évi április hó 1-én foglalhatná el. Címe megtudható az *Erdészeti Ujság* szerkesztőségénél.

Egyedüli ferlachi gyártmány!

A bel- és külföldi gyártmányok közti versenyen a legelső díjat nyerte el. — Arany érem:

Páris 1906. 46 remekelés.

OGRIS MARKUS Ferlach, Karinthia

—|| fegyvergyár és (prácios) puskaműves. ||—

Szállít elsősorban bármely rendszerű vadász- és céllövőfegyvereket legjobb és legpontosabb kivitelben. Különlegesség nagyon könnyű Drilling-fegyverekben Súlyuk 2·8—3 kg. Browning-féle serétes ismétlő-

* * * * * fegyver 210 K gyári árban. * * * * *

Egy Mannlicher Schönauder ismétlődő kurtály 9.7 mm. és 9 mm. öbű, 400 lépésig, jótállás mellett, a
 ===== legpontosabban belőve, ára 190 K. =====

Egy Mannlicher Excelsior ismétlődő kurtály 11.5 mm. öbű, acélköpenyburkolatu és legerősebb a füst nélküli lőpor töltés használatára, a legpontosabban belőve, egész hossza 101 cm., súlya 2.5 kg., nagy kezdő sebességgel és a legerősebb áttűtő erővel, nagy vad lövésére igen alkalmas, ára 190 K.

Egy Mannlicher ismétlő kurtály 95-ös minta, 8 mm. öbű, 140 K.

Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Magyar levelezés.

A nagymélt. földmivelésügyi
 == m. kir. Ministerium ==

70.542. sz. magas rendeletével
 az erdőigazgatóságoknak ajánlja

Tiller Mór és Társa

magyar kir. udvari szállítók orsz. központi egyenruhaáruházát,

BUDAPEST, IV. Váci-utca 35.

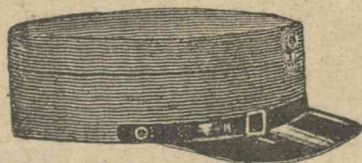
*Erdőtisztviselői, altiszti és szolgái egyenruhák, vadász- és sport-öltönyök, egyes egyenruha-
 darabok* jutányos beszerzésére, kitűnő mesteri szabás és izlésteljes kiállításban.

Saját készítményű *fehérneműek, harisnyák*, továbbá mindennemű *ruhaszövetek, fegyverek,*
 == *töltények* és mindenféle *felszerelési cikkek* nagy választékban. ==

Polgári ruhák a legjobb magyar és angol szövetekből elegáns szabás, legjobb kiállításban.

Hivatalos megrendeléseknél *részfizetési kedvezményben* is részesítjük t. vevőinket.

Nagyobb megrendelés esetén kívánatra *saját költségünkre* kiküldjük egyik szabásunkat mértékvétel céljából.
 Részletes, nagy árjegyzékünket és szövetmintákat kívánatra ingyen és bérmentve küldünk
 és vevőink kényelmére bármely cikket beszerzünk.

Legrégibb és legnagyobb egyenruhatelep.

Faragó Béla

Cs. és kir. udvari szállító

ZALAEGERSZEG

Magyar magpergető gyára
 erdészeti csemete-telepei

Ajánl saját magpergetőjében termelt legmagasabb csiraképességű
tűlevelű magvakat, ^{kitűnő minőségű} **lombfa magvakat,**
 fűmagvakat, répa, here és más gazdasági magvakat,
 saját telepein nevelt, kitűnően fejlődött, erdősítési célokra alkalmas
tű- és lomblevelű csemetéket,
 gyümölcsfákat, válogatott fajokban diszfenyőket, sorfákat,
 == **élősvény-csemetéket.** ==

Alkalmi vétel:

Több millió tölgycsemete 20—150 cm. magas
 50.000 drb. diszbokor 1½—3 m. „
 20.000 „ diszfenyő 1½—3 „ „